

Hrom Do Toho!

Hromovlad

Hrom do toho !
Zatiahlo sa nebo, rúchom čiernych mrakov.
Všetko živé utícha, len vietor šumí lesom.
Vetvy stromov tancujúce v divej búrke objatí.
Živly ohňa, vody, vzduchu, besniac v lone prírody.

Voda z neba padá, všetko vôkol zmáča.
Víchori berie všetko, na krídlach slabé vznáša sa.
Hučí potok, duní hrom, voda v ňom sa miesi.
S krvou pôdy silnie tok, zo spánku Trolla kriesi.

Bytosť lesná, odpudivá z útrob zeme vychádza.
Tvárou zvere, divným údom nenávidí preklína.
Späť do útrob zeme pred divou búrkou vykročí.
V tom záblesk svetla oslepí ho, spáli oheň nebeský.

Obrátený v prach leží medzi stromami.
Neľudský tvor zahubený nebeskými bleskami.
Hrom do toho tvora, čo nenávidí preklína.
Krv zeme, vietor v korunách, keď búrkou žije krajina.

Hrom do toho !!